

[Forsvarsministeren.]

vedvare et Stykke Tid endnu. Det er klart — det har jeg ogsaa udtalt i Folketinget —, at jeg med stor Opmærksomhed vil iagttage, hvad der foregaar, og for saa vidt den midlertidige Ordning udvikler sig i en noget uheldig Retning, vil jeg øjeblikkelig træffe Foranstaltninger til, at vi kan faa en endelig Ordning i Overensstemmelse med Loven af 1937.

Bemyndigelsen til at afvige fra den gældende Lovgivning angaar imidlertid ogsaa en Række andre Bestemmelser, saaledes med Hensyn til det Antal værnepligtige, der aarligt kan uddannes — det er jo et mindre Antal, der uddannes nu end under normale Forhold —, og ligeledes med Hensyn til Tjenestetiden, der er længere nu end fastsat i Lovene af 1937; endelig omhandler Paragraffens 1ste Stykke saadanne Spørgsmaal som Genindkaldelser og forskellige Forhold vedrørende Befalingsmændene.

I Paragraffens 2det Stykke har jeg medtaget, hvad der omhandles i Lov af 23. September 1939 angaaende Spørgsmaalet om, i hvor stor Udstrækning man skal gøre Brug af frivillige fra forskellige Foreninger, altsaa Folk, der melder sig frivilligt til Tjeneste. Der er i denne Forbindelse særlig Tale om Folk til Betjening af Luftmaalsskyts. Hele dette Spørgsmaal har i Øjeblikket ingen aktuel Interesse, men jeg har ment, at da der her er Tale om et Stridsspørgsmaal — det har det nemlig været tidligere mellem Partierne —, vilde det være absolut rigtigst at medtage Bestemmelserne i Loven af September 1939 i nærværende Lovforslag.

Lovforslagets § 2 omhandler de økonomiske Forhold, Spørgsmaalet om, hvor meget der aarligt skal anvendes til de militære Værn. Jeg minder i denne Forbindelse Tingets Medlemmer om, at det i 1937 blev fastsat, hvor meget der aarligt skulde anvendes til Hæren og til Søværnet, altsaa ganske bestemte Beløb, som naturligvis skulde reguleres i Forhold til hele Prisbevægelsen, Lønninger o. s. v., men i øvrigt var bestemt fastsat. Det er givet, at dette under den nuværende Situation er et alt for stift System, og jeg har derfor ment, at der maatte en Bemyndigelse til ogsaa paa dette Omraade, saa at man under de nuværende ekstraordinære Forhold kan fravige disse Tal.

Lovforslagets § 3 bemyndiger Forsvarsministeren til at oprette et Antal Musikkorps ved Hæren. Det er Meningen, at der skal oprettes 4 Musikkorps, og disse 4 Musikkorps, der hvert skal bestaa af en

Dirigent og 15 Musikere samt nogle Elever, altsaa i alt en Snes Mand, skal garnisonere i de 4 Garnisonsbyer Holbæk, Næstved, Randers og Sønderborg. Det drejer sig her som i saa mange andre Tilfælde om en midlertidig Ordning. Til sin Tid vil det derfor være i sin Orden, at man overvejer ogsaa dette Spørgsmaal sammen med andre Ændringer, som jeg er temmelig overbevist om, at vi efter Krigens Afslutning bliver nødt til at foretage i Ordningen af 1937.

I § 4 bestemmes det, at Forsvarsministeren til sin Tid træffer Bestemmelse om, hvorledes Overgangen til de i Lovene af 1937 om Hærens og Søværnets Ordning givne Regler skal ske paa de Omraader, hvor der i Henhold til nærværende Lov har fundet Afgivelser Sted.

§ 5 indeholder en Bestemmelse om, at Loven af 23. September 1939 falder bort, i det Øjeblik det foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov — Loven skal gælde for indeværende og for det kommende Finansaar.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

C. F. Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er paragrafmæssigt ikke af særlig omfattende Karakter. Det indeholder 6 Paragraffer, hvoraf de 5, der er af teknisk-administrativ Karakter, giver Forsvarsministeren Bemyndigelse til midlertidigt at fravige visse Bestemmelser i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning af 1937. Ministeren har i store Træk gjort Rede for disse Ændringer, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa dem.

§ 3 er en ny Paragraf. Den omfatter kun een Linie, der siger, at Forsvarsministeren bemyndiges til at oprette et Antal Musikkorps ved Hæren. Da Hærordningen var til Revision i 1932, gled de militære Musikkorps ud, sikkert til Sorg for mange Mennesker, men jeg minder om, at det var ikke ønsket hverken fra Ministeriets eller Rigsdagens Side, at denne Ordning blev truffet. Spørgsmaalet stod om, hvorvidt Musikkorpsets skulde opretholdes, eller der skulde være et Regiment Soldater mere. Hæren valgte at ofre Musikken for at faa dette Regiment Soldater mere. Under de nuværende ændrede Forhold kom derfor Tanken op i Ministeriet om atter at indføre Musik i Hæren. De, der har fulgt Udviklingen gennem Aarene siden 1932, ved, at baade i Fagpressen og i Dagspressen har der Gang paa Gang været slaaet til Lyd for paa ny at faa Militærmusik, saa at Ægne af Landet, der